

[Janne Normann]

se, følger trop, men det er givet, at vi ved at gå i spidsen på denne vis kunne give et ryk i den rigtige retning. Det, al politik drejer sig om, er jo de små ryk i den rigtige retning.

Selv om vi har indvendinger, vil vi altså med megen velvilje se på forslaget.

Steen Folke (VS):

Jeg synes, det er et godt og perspektivrigt forslag i al dets enkelhed, SF her har fremsat. Desværre skal vi jo nok forbi den socialistiske revolution, før forslaget har nogen jordisk chance for at blive gennemført. Men jeg vil gerne sige, at VS er rede til at medvirke på stedet, i dag eller i morgen, hvis det er det, det kommer an på.

Jeg synes, det af mange grunde er overordentlig væsentligt at give reelle ydelser af en helt anden størrelsesorden, end det er tilfældet for øjeblikket under overskriften »u-landshjælp«, og jeg synes, det er meget vigtigt i den forbindelse, at det er præciseret i forslaget, at man ønsker, at de midler, der kommer ind, skal gå til støtte for de fattige u-lande, der bevidst arbejder for en økonomisk udvikling til gavn for den brede befolkning. Det er for mig et helt afgørende kriterium for, om u-landshjælpen fortjener sit navn. Der er masser af det, man kalder u-landshjælp, der går til helt andre formål. Det havner ganske vist for en dels vedkommende i lommerne på nogle af u-landene, men bestemt ikke nogle, man kan kalde den brede befolkning, og det viser sig i vid udstrækning at havne i lommerne på forskellige erhvervsforetagender, multinationale selskaber og hvad ved jeg, hvor u-landshjælpen altså kommer til at støtte helt andre formål end det, der er den erklærede, officielle hensigt.

Jeg mener, det er vigtigt, at man her har præciseret, at det drejer sig om den form for u-landshjælp, der arbejder for den brede befolknings behov i u-landene. Det er altså ikke støtte til et hvilket som helst u-lands militærdiktators fortsatte undertrykkelse af en stor befolkning, der er tale om. Det er meget afgørende for vores vurdering af det her forslag.

Vi mener, det er perspektivrigt, fordi der bestemt er en sammenhæng mellem ressourceproblematikken og underudviklingsproblematikken. Fordelingen af ressourcer her på jorden er set ud fra menneskehedens syns-

punkt nok så tilfældig, hvor f.eks. oliereserver er strøet rundt omkring aldeles tilfældigt. Det at Vorherre, eller hvem det nu var, har strøet lidt olie i den danske Nordsø, burde ikke give anledning til nogen særlig rigdom i Danmark. Jeg mener, at princippet bør være, at disse naturlige ressourcer er fælles for alle og burde udnyttes i fællesskab, i international solidaritet. Det er selvfølgelig et meget vidtgående princip, og det er ikke det, der er nedlagt i forslaget her, men det er da en god begyndelse at sige: lad os tage 10 pct. af de indtægter, der bliver tale om, og lad os så bruge dem til en form for international solidaritet, som er yderst tiltrængt og påkrævet.

Der er masser af u-lande, som har fået forværret deres situation i meget akut grad netop fordi de ikke har tilgang til disse råstoffressourcer, og specielt altså olien, i deres områder, og fordi energipriserne har gennemført den himmelflugt, de har, i de sidste 7-8 år. Også derfor synes jeg, det er rimeligt at sammenkæde problemstillingen, sådan som det sker i et forslag af denne type.

Endelig vil jeg sige, at det er et vigtigt element i dette forslag, at man siger, det er på tide, at Danmark gør noget, uanset hvor mange andre der går med os. Vi kunne godt for en gangs skyld tage at gå i spidsen med en progressiv foranstaltning, uanset om man nu med det samme kunne få en hel masse andre lande til at gøre det samme. Det kan man sikkert ikke. Jeg tror, at dette at gå i spidsen er vigtigt i en række sammenhænge, og i hvert fald er det en uendelig dårlig undskyldning at dække sig ind bag, hvis man siger: ja men de andre vil ikke, og så kan det jo heller ikke nytte, at vi gør noget. Det har i alt for mange år afholdt Danmark fra at gøre noget reelt i kampen mod det sydafrikanske apartheidsystem. Jeg tænker ikke på verbale fordømmelser, for dem har der været masser af, jeg tænker på foranstaltninger, som reelt kunne bidrage væsentligt til kampen imod apartheidsystemet. Det har det skortet på, og dér har Danmark ustandselig dækket sig ind bag, at de andre ikke ville være med; vi ville i og for sig gerne gøre noget, men de andre ville ikke være med. Og så er kulindkøbene og alt muligt andet økonomisk samkvem vokset fuldstændig skandaløst under dække af, at man jo ikke sådan kunne gøre noget på egen hånd. Det er et vigtigt princip i dette forslag, at vi skal gå i spidsen, og at vi skal